

nost, da celo redno rodi neposredno na mladikah iz starega lesa odgnalih. Vzgojuje se navadno na brajdah ter se mu puščajo dolgi apnenci ali locni. Vino ni posebno dobro, in človek se ga mora privaditi, zato ni sposobno za občno trgovino. V dobrih letinah in legah ima 17 do 18 % sladkorja in 8 do 9 ‰ kisline. Priporočati ga ne smemo za kraje, kjer boljše vrste dobro vspevajo, v nekaterih neugodnih krajih pa zamore donašati največ dobička.

14. Kavčina modra, velika (blauer Kölner) je med cvetjem in po zimi kaj malo občutna, vspeva povsod. Najbolj ji prija visoka vzgoja in dolga rez na napnence ter je jako rodovitna. Daje obilo a bolj praznega vina, ki samo ni veliko vredno, a dobro za mešanje z močnejšim ali kislim vinom. 15 do 16 % sladkorja in 5 do 8 ‰ kisline.

Pisatelju se je zdelo potrebno v dodatku podati botanični opis raznih trt. Ta oddelek pride posebno tistemu prav, kateričitajo druge učenejšeknjige o tej stvari in jim marsikaj ni prav jasno, če ne poznajo natančno lastnostij raznih trt. Velike vrednosti je pa ta odstavek tudi za tiste, ki se pečajo z sajenjem tujih trt. Hvaležni pa moramo biti pisatelju, da je tudi navel nekatere postavne določbe, ki se tičejo trgovine s trtami, oproščenja davka od okuženih vinogradov in podpore vinogradnikom za novo zasajenje uničenih vinogradov. Večkrat ima kmetovalec veliko škodo baš vsled tega, ker ne pozna dobro postave.

Vsem vinorejcem in sploh vsem, ki se brigajo za trtorejo, priporočamo najtopleje to knjižico z željo, da bi se zvesto prebirala in da bi se njeni nauki tudi posnemali, da bi Slovenci potem od nje imeli zares mnogo sadu. Tudi naše slovstvo je s to knjižico nekaj pridobilo, ker v tem oziru slovensko slovstvo nikakor ni bogato.

Na to pisatelj temeljito in lahko umevno popisuje napravo vinogradov, razna dela po vinogradih. Ta odstavek dokazuje, da je knjigo pisal mož, ki pozna praktično obdelovanje vinogradov, in ni le svoje vednosti nabral po raznih knjigah. To pa daje knjigi še posebno vrednost.

Jako ustrezno bode pač mnogim tudi z računom, koliko stane zasajanje vinogradov. Račun je pri vsakem delu glavna stvar. Vinorejec se bode lotil pač obnovljenja vinogradov z ameriškimi trtami še el, če bode iz računa spoznal, da mu obnovljenje obeta dobiček.

Prav primerne so tudi na koncu „Razne drobtine“ v knjigi, kakor je koledar za cepljenje ameriških trt, gnojenje vinogradov in pa zanesljivi viri, kjer se dobe predmeti potrebni vinogradnikom. Večkrat se priprosto vinorejec v tacih stvareh ne ve kam obrniti.

Kmetijske raznoterosti.

Ržena moka dobra krma za konje. Na potovanjih je posebno dobra ržena moka kot krma za konje jahače. Moka se dene v vodo in žejen konj je ob jednom z vodo povžije. Konj se pri tem toliko ne zamudi, nego bi grizel oves. Ta moka je neškodljiva in daje konju moč.

Kako odvadiš krave, da se same ne sesajo? Trikrat na dan namaži kravi vime z vodo, v kateri si razstopil nekoliko aloe. Aloa se dobi po ceni v vseh lekarnah.

Sejanje kostanja. Če se ko stanj pomladi seje, naj se po zimi seme hrani v pesku. Bolje je pa, če se seje že jeseni in grede malo pokrijejo z listjem.

Poučni in zabavni del.

Slovanska knjižnica.

Gospod Andrej Gaberšček v Gorici začel je izdajati „Slovansko knjižico“. Prvi zvezek te knjižice je že izšel in prinaša na petih tiskanih polah povest iz češke zgodovine „Ratmir“, katero je spisal Jan. Vavrá, poslovenil pa Petrovič.

S „Slovansko knjižico“ se bode odpomoglo živi velikoti potrebi, zato pa mora vsak rodoljub želeti, da „Slovanska knjižica“ lepo napreduje in se razširi v zadnjo slovensko vas, da budi slovenski in slovansko narodno zavest in seznanil naš narod z velikimi duševnimi deli sinov majke „Slave“. Tako podjetje je posebno sedaj bilo potrebno, ko nekaterniki začenjajo že nekako mrzeti narodnost in jih slovanska vzajemnost nekako bode.

Potreba leposlovnega pa tudi poučnega berila v lahko umljivi besedi se čuti vedno bolj pri nas, posebno tudi pri nežnem spolu. Ker ni lahko dobiti domačega primernege berila, posega se po tujih, večkrat ne baš priporočevanja vrednih proizvodih. Nemško slovstvo preplavlja naše kraje. Prav pravi izdajatelj v predgovoru, da naša dosedanja književna podjetja ne zadoščajo takej zahtevi, kajti enakege berila prihaja veliko premalo med slovenski svet, marsikaj pa, kar dobimo na polju naše leposlovnosti, je tako drago, da ne more prodreti v širše narodove vrste, ki pa željno pričakujejo dobrega, zabavnega in mikavno poučnega berila.

Nikar pa misliti, da enake razmere se nahajajo le pri nas na Slovenskem, Ne, opázali smo jih celo pri velikih narodih, ki so pa tudi že pred leti spoznali potrebo ter začeli skrbeti za veliko zabavnega ali poučnega berila, ki se za majhno ceno širi hitro in lahko v najširše vrste narodove. Nemci, Italijani, Francozje in drugi večji narodi dobili so svoje univerzalne, narodne, zabavne itd. knjižnice, v katerih je izšlo že na stotine in tisuče snopičev za nizko ceno, ki omogoča tudi najrevnejšemu človeku, da si kupuje berila po svojem srcu in ukusu.

Za večjimi národi prišli so med Slovani prvi na vrsto bratje Čehi, ki se po pravici naziva „čtenářsky národ“ (čitateljski narod), kajti toliko časopisov in knjig izdaja in čita malokateri narod, kakor uprav češki. Razne knjižnice za narod dosegle so že na stotine snopičev, ki v veliko tišoč izvodih krožijo med narodom.

Med raznimi drugimi manjšimi narodi, ki so skušali iti za takim vzgledom, smo tudi mi Slovenci, ki se pa doslej z uspehom ne moremo hvaliti. Ali bodemo s „Slovansko knjižnico“ bolj srečni, pokaže prihodnost.